

D E C I Z I E

05 decembrie 2017

mun.Chişinău

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău în componența:

Preşedintele şedinței, judecătory

Muruianu Ion

Judecătory

Efros Valeri și Secieru Ion

examinând în ordine de recurs cererea de recurs înaintată de X împotriva încheierii Judecătoryei Căuşeni, sediul central din 13 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Xși Xîmpotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, privind dezlararea nulității actelor juridice,-

C o n s t a t ă :

Xși Xau depus cererea de chemare în judecată împotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, privind declararea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii au indicat că, prin hotărîrea Curții de Apel Economice nr.2e-39/2011 din 21.02.2011, emisă pe marginea cererii introductive depuse de către X privind intentarea procesului de insolabilitate a debitorului X, a fost constatată insolabilitatea debitorului X, cu desemnarea în calitate de administrator al insolabilității pe Xși corespunzător cu dispunerea convocării creditorilor la şedința de validare a creanțelor stabilită de instanța de judecată prin hotărîrea enunțată.

Relevă că, prin hotărîrea vizată s-a propus creditorilor X ce dețin creanțe garantate creditorilor ce dispun de un drept la separare a bunurilor din masa debitoare să comunice neîntîrziat instanței de insolabilitate despre bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar și după caz garantat, precum și temeiurile apariției acestor drepturi.

Invocă că, în cadrul şedinței de validare a creanțelor creditorilor X, desfășurată la 06.10.2011, X a fost validată în calitate de creditor garantat în temeiul raporturilor obligaționale de credit bancar și gaj/ipotecă, la valoarea acceptată de 57207571,45 lei.

Susțin că, prin încheierea Curții de Apel Economice din 21.02.2012, urmare a examinării cererii depuse la 05.10.2011 de către creditorul X cu privire la separarea bunurilor și transmiterea în posesie a obiectelor gajului ipotecii în vederea comercializării și stingerii restanțelor pecuniare s-a dispus admiterea acesteia în contextul formulat, cu transmiterea în posesia Băncii a bunurilor gajate ipotocate pentru valorificare și stingerea datorilor X față de X, încheierea emisă fiind justificată prin aplicarea directă a prevederilor art.art. 17, 61, 127, 128, 129 din Legea insolabilității nr.632 din 14.11.2001, iar pe parcursul derulării procesului de insolabilitate, prin încheierea Curții de Apel Bender din 14.06.2013, urmare a examinării demersului administratorului insolabilității privind intrarea debitorului în faliment s-a dispus intentarea procedurii de faliment față de debitorul X cu desemnarea lichidatorului ÎI Popa Ion în vederea valorificării și lichidării masei debitoare.

Menționează că, la data de 06.09.2013 între X, avînd calitatea convențională de vînzător, și X, în calitate de cumpărător, au fost semnate mai multe contracte de vînzare-cumpărare, avînd ca obiecte de reglementare înstrăinarea bunurilor transmise în posesie X spre valorificare prin încheierea Curții de Apel Economice din 21.02.2012, în proprietatea cumpărătorului, la prețurile agreeate de părți, fie în temeiul raporturilor de evaluare și/sau după caz la valoarea estimativă stabilită de autorități în timpul impozitării.

Explică că, au fost încheiate contractul de vînzare-cumpărare nr.6870 din 06.09.2013, prin care au fost înstrăinate terenul și construcțiile aflate pe acesta, la prețul convențional de 21600000 lei; contractul de vînzare-cumpărare nr.6871 din 06.09.2013, prin care au fost înstrăinate teren pentru construcții și construcțiile aflate pe acesta la un preț convențional de 300000 lei; contractul de vînzare-cumpărare nr.6872 din 06.09.2013, prin care au fost înstrăinate terenul și construcțiile aflate pe acesta, la prețul convențional de 10500000 lei; contractul de vînzare-cumpărare nr.6877 din 06.09.2013, prin care au fost înstrăinate mijloace de producere și mijloace circulante, la prețul convențional de 22000000 lei; contractul de vînzare-cumpărare nr.6873 din 06.09.2013, încheiat între X și X, prin care a fost înstrăinat teren agricol cu suprafața de 25,06 ha, la prețul convențional de 1000000 lei; totodată prin contractul de ipotecă nr.513 autentificat notarial cu nr.6882 din 06.09.2013 și Acordul adițional nr.402 (la contractul de ipotecă nr.513 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8162 din 19.09.2014; contractul de ipotecă nr.512 autentificat notarial cu nr.6881 din 06.09.2013 și acordul adițional nr.403 (la contractul de ipotecă nr.512 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8164 din 19.09.2014, contractul de ipotecă nr.514 autentificat notarial cu nr.6880 din 06.09.2013 și acordul adițional nr.405 (la contractul de ipotecă nr.514 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8163 din 19.09.2014 și contractul de ipotecă nr.515 din 06.09.2013, autentificat notarial cu nr.6878 din 06.09.2013, bunurile mobile și imobile înstrăinate au fost gajate/ipotocate în favoarea debitorului gajist ipotecar X în vederea garantării obligațiilor ce derivă din raporturile de credit bancar.

Susțin că, contractele de vânzare-cumpărare, de gaj și de ipotecă, precum și acordurile adiționale la aceste contracte au fost încheiate cu încălcarea normelor imperative ale Legii și deci lovite de nulitate, prin lipsirea actelor de efectele juridice generate ori, contractele de vânzare-cumpărare din 06.09.2013 și contractele subsecvente de ipotecă în mod evident sînt încheiate contrar prevederilor Legii insolabilității nr.149 din 29.06.2012, fiind încălcate flagrant dispozițiile ce vizează masa debitoare, integritatea masei debitoare, procedura falimentului, valorificarea masei debitoare, inclusiv valorificarea bunurilor grevate cu garanții, iar în consecință actele juridice sînt pasibile recunoașterii nulității absolute.

Precizează că, din perspectiva încheierii Curții de Apel Bender din 04.06.2013, actele juridice încheiate sînt contrare interdicțiilor aplicate de instanța de insolabilitate, atît cu privire la înstrăinarea bunurilor fără acordul lichidatorului și corespunzător urmărirea individuală asupra bunurilor societății debitoare, sau, prin aplicarea nemijlocită a dispozițiilor art.74 al Legii insolabilității, aplicabil în virtutea art.166, orice act de dispoziție al debitorului asupra unui bun din masa debitoare efectuat după intentarea procedurii de insolabilitate este nul.

Specifică că, potrivit art.232 Codul Civil, actul juridic prin care s-a dispus de un bun referitor la care, prin lege sau de instanța de judecată, sau de un alt organ abilitat, este instituită, în favoarea unor persoane, o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul de instanța de judecată, la cererea persoanelor în favoarea cărora este instituită interdicția, creditorii procesului de insolabilitate fiind justificați la invocarea unui asemenea temei reieșind din calitatea sa de participanți ai procesului de insolabilitate.

Solicită recunoașterea nulității contractelor de vânzare-cumpărare nr.6870 din 06.09.2013, nr.6871 din 06.09.2013, nr.6872 din 06.09.2013, nr.6877 din 06.09.2013, încheiate între X și X; contractului de vânzare-cumpărare nr.6873 din 06.09.2013 încheiat între X și X; și a contractului de ipotecă nr.513 autentificat notarial cu nr.6882 din 06.09.2013 și Acordul adițional nr.402 (la contractul de ipotecă nr.513 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8162 din 19.09.2014; contractului de ipotecă nr.512 autentificat notarial cu nr.6881 din 06.09.2013 și acordului adițional nr.403 (la contractul de ipotecă nr.512 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8164 din 19.09.2014, contractului de ipotecă nr.514 autentificat notarial cu nr.6880 din 06.09.2013 și acordului adițional nr.405 (la contractul de ipotecă nr.514 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8163 din 19.09.2014 și contractul de ipotecă nr. 515 din 06.09.2013, autentificat notarial cunr. 6878 din 06.09.2013.

Reprezentanții lui Xși X, în ședința de judecată a instanței de fond, au invocat că, au achitat taxa de stat în suma de 1400 lei, iar dacă în încheierea instanței din 08.05.2017 nu este indicată suma taxei de stat care urmează a fi achitată de către ei, iar instanța de judecată a primit spre examinare cererea de chemare în judecată, cauza urmează a fi examinată fără a achita suplimentar taxa de stat.

Reprezentanții X, X și reprezentantul intervenientului accesoriu X în proces de faliment, în persoana lichidatorului, în ședința de judecată, au solicitat scoaterea cererii de pe rol, indicând că reclamanții până la momentul actual n-au achitat taxa de stat la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 3% din valoarea acțiunii.

Prin încheierea Judecătorei Căușeni, sediul central din 13 octombrie 2017, în temeiul art.267 lit.k) CPC, s-a scos de pe rol acțiunea depusă de Xși Xîmpotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, privind dezlararea nulității actelor juridice. S-a explicat reclamanților Xși Xcă, pentru examinarea acțiunii la cererea lor de chemare în judecată împotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, privind declararea nulității actelor juridice, este necesar să plătească taxa de stat în mărime de 50000 (cincizeci mii) lei. S-a explicat reclamanților Xși Xcă, după înlăturarea circumstanțelor care au dus la scoaterea cererii ds pe rol, ei pot adresa instanței o nouă cerere, conform dispozițiilor generale.

La data de 30.10.2017, X, în persoana administratorului X, a depus cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitînd admiterea recursului, casarea încheierii, cu emiterea unei decizii prin care să fie pusă pe rolului instanței acțiunea.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea primei instanțe este neîntemeiată și ilegală, urmînd a fi casată, prin această încheiere i s-a lezat dreptul garantat la un proces echitabil și i s-a interzis accesul liber la justiție.

Explică că, în partea ce ține de achitarea taxei de stat, judecătorul a interpretat eronat prevederile art.83, 84, 87 din Codul de procedură civilă, precum și a aplicat eronat prevederile art.267 li.k) din CPC.

Susține că, cererile de chemare în judecată privind anularea actelor juridice se taxează cu 270 lei, sau, din conținutul cererii este de înțeles faptul că, nu este înaintată vre o pretenție pecuniară, iar în urma anulării contractelor nu se produce nici măcar o încasare bănească.

Invocă că, potrivit art.83 din CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar, în acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat.

Precizează că, conform art.84 din CPC, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărîrilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești, în ordinea art.3 alin.(I) lit.a) din Legea taxei de stat, taxa de stat se percepe pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigii cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil, astfel, art.3 din Legea taxei de stat prevede că suma de 50000 mii lei se percepe doar în cazurile când se contestă un „document prin care încasarea se produce în mod incontestabil”, ceea ce în cazul litigiului nu se pune în calcul o astfel de încasare, respectiv cererea nu poate fi taxată cu suma maximă.

Menționează că, instanța de judecată greșit a aplicat prevederile art.267 din CPC, iar scoaterea cererii de pe rol contravine noimei procesual-civile, precum și Legii taxei de stat, însă, la dosar a fost anexată dovada taxei de stat a câte 270 lei pentru fiecare capăt de cerere, instanța nu a dat apreciere acestui fapt, despre ce nu a indicat nici măcar în încheierea contestată.

La data de 28.11.2017 X, reprezentant al intimatului X în proces de lichidare, a depus referință la cererea de recurs, solicitînd respingerea recursului, cu menținerea încheierii primei instanțe ca fiind legală și întemeiată.

Intimatii X X intervenient accesoriu X în proces de faliment în termenul fixat de instanța de recurs nu au depus referințe

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele pricinii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din următoarele motive.

În conformitate cu art.423, 424 alin. (1) și art. 426 alin. (3) CPC, Curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Conform art.425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea ei, recurenta respectând acest termen.

În baza art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Potrivit art.432 CPC, sunt prevăzute temeiurile declarării recursului.

(1) Părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Convingerea instanței de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.

Cadrul legal relevant.

Codul de procedură civilă.

Articolul 82. Cheltuielile de judecată

Cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

Articolul 83. Taxa de stat

(1) Taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a pricinii civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

(2) În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul și valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale și în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform [Legii taxei de stat](#).

Articolul 84. Impunerea cu taxă de stat

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizînd pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonantei judecătorești, cererea de declarare a insolvenței.

cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

În temeiul art.267-268 CPC este prevăzută procedura scoaterii cererii de pe rol și anume:

Articolul 267. Temeiurile scoaterii cererii de pe rol.

Instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care:

a) reclamantul nu a respectat procedura, prevăzută prin lege sau prin contractul părților, de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară;

b) cererea a fost depusă de o persoană incapabilă;

c) cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită;

d) litigiul dintre aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri se află în curs de judecată la aceeași instanță sau la o alta;

e) părțile au încheiat un contract prin care litigiul urmează a fi soluționat pe cale arbitrală, iar pînă la examinarea pricinii în fond, pîrîtul a ridicat obiecții împotriva soluționării litigiului în judecată;

f) părțile citate legal nu s-au prezentat la ședința de judecată după a doua citare și nici nu au solicitat examinarea pricinii în absența lor;

g) reclamantul citat legal nu s-a prezentat în ședință de judecată, nu a comunicat instanței motivele neprezentării sau motivele sînt considerate de instanță ca fiind neîntemeiate, sau nu a solicitat examinarea pricinii în absența sa, iar pîrîtul nu solicită soluționarea pricinii în fond;

h) soțul a înaintat acțiune de desfacere a căsătoriei fără consimțămîntul soției în timpul sarcinii ei sau în decursul unui an de la nașterea copilului, iar cererea nu a fost restituită reclamantului de către judecător;

i) persoana în ale cărei interese este pornit procesul, în conformitate cu art.7 alin.(2), art.72 alin.(2) și art.73 alin.(3), nu susține pretențiile înaintate, nu solicită să intervină în proces în calitate de reclamant;

j) persoanele indicate la art.72 și 73 au renunțat la acțiune, iar reclamantul care a preluat acțiunea nu a plătit taxă de stat în termenul stabilit de instanță;

k) instanța a amînat sau a eșalonat plata taxei de stat, iar reclamantul nu a plătit-o în termenul stabilit de instanță;

l) la examinarea pricinii în procedură specială se constată un litigiu de drept ce ține de competența instanțelor judecătorești;

l¹) părțile au solicitat examinarea pricinii de către judecata arbitrală, în condițiile legii;

m) în alte cazuri prevăzute de lege.

Articolul 268 CPC prevede procedura și efectele scoaterii cererii de pe rol.

(1) În cazul scoaterii cererii de pe rol, procesul se termină printr-o încheiere judecătorească. În ea instanța indică modul de înlăturare a circumstanțelor specificate la art.267.

(2) Încheierea judecătorească privind scoaterea cererii de pe rol se supune recursului.

(3) După înlăturarea circumstanțelor care duc la scoaterea cererii de pe rol, persoana interesată poate adresa instanței o nouă cerere, conform dispozițiilor generale.

(4) La cererea reclamantului sau a pîrîtului, instanța poate anula încheierea privind scoaterea cererii de pe rol emise în temeiul art.267 lit.f) și g), dacă aceștia depun probe care să confirme imposibilitatea prezentării lor în ședință de judecată și a înștiințării instanței. Cererea se depune în termen de 15 zile de la data comunicării încheierii.

(5) Încheierea judecătorească de respingere a cererii de anulare a încheierii privind scoaterea cererii de pe rol poate fi atacată cu recurs.

Astfel, din materialele cauzei rezultă cert faptul că, Xși Xau depus cererea de chemare în judecată împotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, solicitînd **recunoașterea nulității contractelor de vînzare-cumpărare nr.6870 din 06.09.2013, nr.6871 din 06.09.2013, nr.6872 din 06.09.2013, nr.6877 din 06.09.2013, încheiate între X și X; contractului de vînzare-cumpărare nr.6873 din 06.09.2013 încheiat între X și X; a contractului de ipotecă nr.513 autentificat notarial cu nr.6882 din 06.09.2013 și Acordul adițional nr.402 (la contractul de ipotecă nr.513 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8162 din 19.09.2014; contractului de ipotecă nr.512 autentificat notarial cu nr.6881 din 06.09.2013 și acordului adițional nr.403 (la contractul de ipotecă nr.512 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8164 din 19.09.2014, contractului de ipotecă nr.514 autentificat notarial cu nr.6880 din 06.09.2013 și acordului adițional nr.405 (la contractul de ipotecă nr.514 din 06.09.2013), autentificat notarial cu nr.8163 din 19.09.2014 și contractul de ipotecă nr. 515 din 06.09.2013. autentificat notarial cunr. 6878 din 06.09.2013 (f.d.3-11. vol.I).**

Instanța de recurs observă că, obiectul litigiului, așa cum a fost formulat în acțiune, reprezintă nulitatea contractelor de vânzare-cumpărare, ipotecă, credit, care prin natura lor, sunt cu certitudine litigii patrimoniale, respectiv, din coroborarea prevederilor art.3 alin. (1) lit. a) al Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992 pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial, taxa de stat se stabilește în cuantumul 3% din valoarea acțiunii sau suma încasată, dar nu mai puțin de 150 lei și nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice și nu mai puțin de 270 lei și nu mult de 50000 lei de la persoanele juridice și Xși Xurma să prezinte dovada de plată a taxei de stat pentru cererea de chemare în judecată înaintată, în sumă de 50000 lei.

Din acest punct de vedere, alegațiile recurente privind cuantumul taxei de stat în sumă de 220 lei, sunt nefondate și lipsite de suport juridic.

Mai mult ca atât, Colegiul subliniază că, taxa de stat urma a fi achitată, până la data de 08.06.2017 (f.d.5-7, vol.II), însă recurenta a achitat parțial taxa de stat în sumă de 250 lei, abia la data de XXXXXXXXXX (f.d.88, vol.II), prin urmare sunt întrunite cerințele legale arătate la art.267 lit.k) CPC și deci este legală încheierea recursată, prin care a fost scoasă acțiunea de pe rol.

Colegiul învederează că, prevederile instituite în art.267 CPC sunt imperative, or, instanța judecătorească este obligată a scoate cererea de pe rol în cazul în care sunt întrunite condițiile stipulate exhaustiv de legiuitor și această chestiune nu este lăsată la discreția instanței.

În mod distinct, instanța de recurs relevă că, scoaterea cererii de pe rol nu împiedică adresarea repetată în instanță a reclamanților cu aceeași acțiune și acest act judecătoresc nu este de natură să-i îngrădească accesul liber la justiție, garantat de art.20 din Constituție și dreptul la o instanță, consfințit prin art.6 CEDO.

Concomitent, Colegiul menționează că, recurenta contrar prevederilor art.432 CPC, în cererea de recurs, nu a invocat nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată și nu a prezentat careva motive ce ar face posibil casarea încheierii supuse recursului.

Respingînd recursul, Colegiul pune în evidență și prevederile CEDO.

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultînd din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de relevanță, toate alegațiile recurente.

Așadar, avînd în vedere faptul că, încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, în concordanță cu art.239 CPC, iar argumentele invocate de către recurentă neîntemeiate, instanța de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea primei instanțe.

Din aceste raționamente, în conformitate cu art. art. 423-427 lit. a), 428 CPC, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de către X.

Se menține încheierea Judecătorei Căușeni, sediul central din 13 octombrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Xși Xîmpotriva X, X, X în proces de lichidare, intervenient accesoriu X în proces de faliment, privind dezlararea nulității actelor juridice.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte ședinței

Judecător

Judecător

